

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: T. Č.
bytem X

proti

žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2023, č. j. JMK 124246/2023, sp. zn. S-JMK 50636/2022/OD/VW,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 17. 8. 2023, č. j. JMK 124246/2023, sp. zn. S-JMK 50636/2022/OD/VW, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2023, č. j. JMK 124246/2023, sp. zn. S-JMK 50636/2022/OD/VW („napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vyškov ze dne

10. 12. 2021, č. j. MV 43237/2021 OD/21 Ja („prvostupňové rozhodnutí“) ve věci přestupku žalobce podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů („zákon o silničním provozu“).
2. Napadené rozhodnutí bylo vydáno poté, kdy Krajský soud v Brně zrušil rozsudkem ze dne 26. 5. 2023, č. j. 34 A 30/2022-26, předcházející rozhodnutí žalovaného (ze dne 11. 4. 2022) a zavázal ho v dalším řízení odstranit následující vytýkané vady:
- a) Nebylo prokázáno, že před spácháním přestupku (13. 5. 2021) byla naplněna informační povinnost dle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii. Pokud žalovaný za tímto účelem odkazoval na obsah webových stránek města Vyškov, měl je učinit součástí správního spisu, včetně data jejich zveřejnění a pořízení.
- b) Nebylo prokázáno, že měření rychlosti bylo vykonáváno v souladu s § 79a zákona o silničním provozu. Žalovaný měl doplnit spisový materiál o stanovisko Policie ČR, č.j. KRPB-112174-1/ČJ-2018-0600DP/TICH, na který za tímto účelem odkazoval.
3. Z obsahu doloženého správního spisu vyplývá, že po vydání zrušujícího rozsudku žalovaný zaslal žalobci výzvu ze dne 29. 6. 2023, aby se mohl vyjádřit k nově doplněným podkladům (na č.l. 44 až 50 spisového materiálu). Jedná se o *podklad 1* - kopii tiskové zprávy města Vyškov ze dne 2. 8. 2019 s názvem „Město chystá úsekové měření, přibýly také nové radary“ (č.l. 44-45), *podklad 2* - kopii tiskové zprávy města Vyškov ze dne 18. 6. 2021 s názvem „Bezpečnější silnice: úsekové měření bude na dalších místech“ (č.l. 46-47), *podklad 3* - stanovisko PČR ze dne 26. 11. 2019, č.j. KRPB-243773 (pozn. soudu - dále je číslo nečitelné) k úsekovému měření rychlosti vozidel – Vyškov, ul. Brněnská, dle § 79a zákona o silničním provozu (č.l. 49), a *podklad 4* - stanovisko Správy a údržby silnic Jihomoravského kraje ze dne 9. 8. 2018 k umístění zařízení pro úsekové měření rychlosti vozidel v k.ú. Vyškov, s koncem platnosti 9. 8. 2020 (č.l. 50).
4. Žalobce ve vyjádření ze dne 1. 7. 2023 k těmto podkladům argumentoval, že tiskové zprávy neprokazují splnění zákonné podmínky ke zřízení automatického technického systému dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii ke dni spáchání přestupku. Ve vztahu k podkladu od Správy a údržby silnic pak žalobce uvedl, že není zřejmé, co má prokázat, ani že by došlo k jeho zveřejnění, a nadto poukázal na konec jeho platnosti ke dni 9. 8. 2020. V reakci na vyjádření žalobce žalovaný ještě do spisu založil další *podklad 5*, a sice číslo 4/2021 Vyškovského zpravodaje (článek na s. 6), včetně data jeho zveřejnění na webových stránkách města Vyškov (22. 3. 2021) a vtištění (27. 7. 2023). Na to žalobce reagoval tím, že popřel zpřístupnění zpravodaje veřejnosti, neboť jej údajně nikde nedohledal. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

5. Žalobce má za to, že žalovaný neodstranil vady vytýkané soudem v předcházejícím zrušujícím rozsudku, a že nebyla vyvrácena námitka žalobce, že bylo místní úpravou dáno právo jet nejvýše 60 km/h (nikoli 50 km/h).
6. Žalobce k doplněným *podkladům 1, 2 a 5* uvedl, že z nich není jasné, kdy a jak byla informace o měření rychlosti zveřejněna. Navíc zprávy neobsahují konkrétní zmínku o umístění automatického měřicího systému v ulici Brněnská, kde mělo dojít k měření. *Podklad 2* označil rovněž za irrelevantní, protože byl datován až po provedení měření rychlosti. Nemohl tedy ovlivnit vědomí žalobce o probíhajícím měření.

7. Žalobce dále zpochybnil tvrzení žalovaného ohledně umístění radaru. Podle žalobce není jasné, zda radar byl umístěn přesně na ulici Brněnská ve Vyškově. Údaj o umístění měřicího zařízení je obecný a neodpovídá přesnému umístění radaru. To podle žalobce nelze považovat za splnění oznamovací povinnosti.
8. Žalobce namítl, že *podklad 5* obsahuje rozdílná data vytvoření a zveřejnění, což zpochybňuje jejich platnost a časové ověření. Rozpor mezi datem vytvoření (22. 3. 2021) a datem zveřejnění (27. 7. 2023) je klíčový, protože nesvědčí o tom, že informace byly dostupné v době spáchání přestupku. Žalobce má za to, že by měly být informace na webových stránkách spolehlivě časově ověřeny. Jakkoli žalobce správní orgány a priori nepodezírá, že by na svém webu uváděly nepravdivé informace, každý podklad rozhodnutí je třeba řádně zhodnotit, a to i s ohledem na finanční zájem města Vyškov na výběru pokut.
9. Žalobce má za to, že by zveřejnění informace mělo být doloženo elektronickým časovým razítkem, které by potvrdilo existenci stránky v určitém datu a podobě. To žalovaný neučinil, což vyvolává pochybnosti. Žalobce proto jako důkaz o nezveřejnění navrhl využití nástroje WayBack Machine, která v průběhu času indexuje (uchovává) obsah všech webových stránek na celém internetu. Podle žalobce nebyla konkrétní stránka údajně zveřejněná dne 22. 3. 2021 dosud zaindexována ve WayBack Machine, což zpochybňuje její pravost a existenci v uváděném čase. Naopak jiné novější stránky byly zaindexovány velmi rychle (např. stránka obsahující Vyškovský zpravodaj č. 4/2023). Žalobce tedy trvá na tom, že důkazy předložené žalovaným nejsou dostatečné k prokázání řádného zveřejnění informací o měření rychlosti.
10. Dále žalobce uvedl, že k prokázání úpravy nejvyšší dovolené rychlosti nepostačuje oznámení o přestupku, přiložená fotodokumentace a schválení úseků měření rychlosti (dokument PCR). Nově založený *podklad 3* pak na tomto závěru nemůže nic změnit, neboť se o úpravě nejvyšší dovolené rychlosti nezmiňuje. Neexistují tedy jednoznačné důkazy, které by stavěly úpravu nejvyšší dovolené rychlosti najisto.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že s ní nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Žalobce byl seznámen s *podklady 1 a 2*, které byly na webu města Vyškov zveřejněny dne 2. 8. 2019 a dne 18. 6. 2021, a dále byl seznámen též s *podkladem 5*, který byl uveřejněn na webových stránkách města Vyškov dne 22. 3. 2021. To, zda bylo periodikum distribuováno v tištěné formě, je irelevantní. Ze všech těchto podkladů vyplývá, že informace o měření rychlosti na ulici Brněnská ve Vyškově byla zveřejněna, a to před spácháním přestupku. Informaci o zcela konkrétním místě měření rychlosti považuje žalovaný pro účely § 24b zákona o obecní policii za nadbytečnou, uvedení ulice je zcela dostačující.
12. Hypotetické námitky a domněnky žalobce žalovaný vyvrátil. Na poslední straně *podkladu 5*, tj. kompletního čísla Vyškovského zpravodaje, je uvedeno datum zveřejnění na webových stránkách města a datum vytištění podkladu pro zaslání účastníkovi řízení, a rovněž je tam uveden kompletní odkaz na stránku, ze které byl vytištěn. Z toho rovněž vyplývá, že Vyškovský zpravodaj je veřejně přístupným dokumentem. Skutečnost, že webové stránky mají novější časové verze, nespochybňuje starší časové verze.

13. Žalobce v replice argumentoval, že vyjádření žalovaného je povrchní, obecné a nekonkrétní; žalobní námitky nezpochybnilo. Následně některé již uvedené argumenty zopakoval a trval na tom, že žalovaný je nevyvrátil.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Při splnění podmínek řízení soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.)
15. Soud se předně zabýval tím, zda žalovaný postupoval v souladu se závazným právním názorem soudu a odstranil vady, které mu byly vytýkány.
16. Dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii *„jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinná informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.“*
17. Dle § 79a zákona o silničním provozu je *„za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií“.*
18. Jak bylo uvedeno již v předcházejícím zrušujícím rozsudku, účelem informační povinnosti dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii je zajistit, aby veřejnost věděla, že se nachází na monitorovaném místě. Z doplněných *podkladů 1, 2 a 5* vyplývají zejména následující skutečnosti:
19. Dle *podkladu 1* ze dne 2. 8. 2019 se ve Vyškově chystá úsekové měření rychlosti. O dodávce a instalaci zařízení pro úsekové měření již rozhodla rada města. Dle mluvčí radnice jsou za tímto účelem vytipovány úseky Brněnské nebo Purkyňovy ulice, další místa jsou v řešení s dopravním inspektorátem. Město také nakoupilo nové orientační radary na měření rychlosti. Žalobce má pravdu v tom, že tento podklad neobsahuje informaci o skutečnosti, že by na ulici Brněnská ve Vyškově již mělo být prováděno úsekové měření (jedná se o informaci upozorňující na možnou budoucí skutečnost), to vyplývá až z podkladů dalších.
20. Dle *podkladu 2* ze dne 18. 6. 2021 funguje od konce roku 2019 úsekové měření na Brněnské ulici, počet přestupků však příliš neklesá. Úsekové měření město Vyškov nově plánuje i v dalších lokalitách (ulice Purkyňova a Nosálovská). Článek, na nějž žalovaný odkázal ve vztahu k *podkladu 5* (Vyškovský zpravodaj č. 4/2021), pak obsahuje totožný text, tj. včetně informace, že na Brněnské ulici probíhá úsekové měření již od konce roku 2019. Dle obsahu webových stránek města Vyškov byla elektronická (pdf) verze Vyškovského zpravodaje zveřejněna dne 22. 3. 2021, jeho tištěná verze pak dle informací na s. 19 o tomto periodiku vyšla dne 1. 4. 2021.
21. Žalobce se dopustil přestupku dne 13. 5. 2021 a soud má na základě hodnocení doplněných podkladů (jednotlivě i v jejich souhrnu) za dostatečně prokázané, že informační povinnosti podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii bylo učiněno zadost. V *podkladech 2 a 5* byla zcela jasně a srozumitelně uvedena informace, že na ulici Brněnská ve Vyškově je prováděno úsekové měření již od konce roku 2019. Právní úprava ani judikatura nevyžaduje, aby

v případě úsekového měření byla zveřejňována informace o zcela přesném umístění radarů, resp. o zcela přesném vymezení úseku, na němž je měření prováděno. Pro účely naplnění povinnosti podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, která má sloužit k informování veřejnosti o zřízení záznamů (v daném případě obrazových) z veřejně přístupných míst, proto v případě úsekových měření zpravidla zcela postačí uvedení názvu ulice, jako tomu bylo i v tomto případě. Žalobce tak měl možnost se přede dnem spáchání přestupku dle *podkladů 1 a 5* dozvědět, že na ulici Brněnská ve Vyškově budou měřicí zařízení zaznamenávat průjezd vozidel, resp. že takové zaznamenávání probíhá již od konce roku 2019.

22. Soud zároveň nemá důvodné pochybnosti o tom, že *podklad 5*, který je s ohledem na datum spáchání přestupku stěžejní, byl vydán a zveřejněn ještě před spácháním přestupkového jednání. Pokud žalobce svojí argumentací míří do údajné neprůkaznosti data zveřejnění *podkladu 5* na webových stránkách města (dne 22. 3. 2021), soud ji neshledává přesvědčivou. Žalobce nepředložil důkazy, které by zjištěné skutečnosti vyvracely. Úvahy žalobce ohledně nezaindexování, resp. zaindexování jiných webových stránek prostřednictvím nástroje WayBackMachine mají spekulativní charakter, neboť jak vyplývá z veřejně dostupných informací, tento nástroj (postupně se rozvíjející od roku 2016) rozhodně nezachycuje všechny webové stránky, resp. jejich historickou podobu.
23. Argumentace žalobce nevyvolala důvodné pochybnosti o žalovaným tvrzené a dokládané skutečnosti, že na webových stránkách města byl *podklad 5* zveřejněn již dne 22. 3. 2021 (a žalovaným byl pro účely založení do spisové dokumentace vytištěn dne 27. 7. 2023). Žalobce zároveň zcela opomíjí současné vydání tištěné verze Vyškovského zpravodaje č. 4/2021 (vycházejícího nákladem 9 500 výtisků), a to dne 1. 4. 2021. Požadavky žalobce na způsob zaznamenání obsahu webových stránek z konkrétního dne (za použití elektronického časového razítka) tak nejsou opodstatněné, neboť o skutečnosti, že informace o úsekovém měření na ulici Brněnská ve Vyškově byla prokazatelně zveřejněna ještě před spácháním přestupku, a to několika akceptovatelnými způsoby zveřejnění (ve zdarma dostupném místním periodiku a na webových stránkách města Vyškov), nemá soud důvodné pochybnosti.
24. Soud proto konstatuje, že ze strany žalovaného bylo prokázáno splnění informační povinnosti dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. První z původně vytýkaných nedostatků byl tedy odstraněn a žalobní argumentace je v tomto ohledu nedůvodná.
25. Ve vztahu k druhému zrušujícímu důvodu bylo úkolem žalovaného doplnit spisový materiál o stanovisko Policie ČR, č.j. KRPB-112174-1/ČJ-2018-0600DP/TICH, na které v původním rozhodnutí odkazoval, a prokázat tím, že měření rychlosti bylo vykonáváno v souladu s § 79a zákona o silničním provozu. Jak soud připomněl v předcházejícím zrušujícím rozsudku, správní orgány jsou povinny shromažďovat podklady prokazující, že měření bylo vykonáváno v souladu s § 79a zákona o silničním provozu. Tyto skutečnosti se dokládají například dohodami mezi Policií ČR a obecní policií, případně stanovisky Policie ČR (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2022, č. j. 7 As 325/2019-34).
26. Nutno konstatovat, že žalovaný v tomto ohledu závazný právní názor soudu bohužel nerespektoval. V napadeném rozhodnutí se na str. 4 k tomu uvádí: „Ze spisové dokumentace zcela jasně vyplývá, že zmíněný rychloměr lze využívat v souladu se zněním zákona č. 361/2000 Sb., a to zejména s ustanovením části druhé, článku II, § 79a zákona o silničním provozu, viz oznámení o přestupku, ze kterého zcela jasně vyplývá schválení úseků pro měření rychlosti

Městskou policií Vyškov stanoviskem Policie ČR č.j. KRPB-112174-1/ČJ-2018-0600DP/TICH“. Žalovaný tedy trval na tom, že měření rychlosti na ulici Brněnská ve Vyškově bylo ke dni spáchání přestupku založeno na uvedeném (nedatovaném) stanovisku Policie ČR. Toto stanovisko si však žalovaný zjevně nevyžádal (přestože tak měl dle závazného právního názoru soudu učinit), neboť součástí správního spisu není.

27. Odkaz žalovaného na větu uvedenou v závěru oznámení o podezření ze spáchání přestupku (zpracovaného Městskou policií Vyškov dne 14. 5. 2021), že měřicí zařízení je provozováno v souladu s § 79a zákona o provozu na pozemních komunikacích, dle stanoviska PČR vedeného pod č.j. KRPB-112174-1/ČJ-2018-0600DP/TICH, není dostatečný, a soud to v předcházejícím zrušujícím rozsudku jasně vyjádřil. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí zároveň nejsou zřejmé důvody, pro které žalovaný spisový materiál požadovaným způsobem nedoplnil. Soud proto nemůže ověřit, zda výtky ohledně relevance odkazovaného stanoviska jsou opodstatněné či nikoli.
28. S ohledem na povahu vady (nedostatek skutkových zjištění), která je žalovanému vytýkána opakovaně, přitom není vůbec na místě, aby soud z vlastní iniciativy vyzval PČR k zaslání tohoto stanoviska; to bylo a je úkolem žalovaného. Nadále tedy platí, že napadené rozhodnutí bylo založeno na podkladech, které nejsou součástí správního spisu. Tím žalovaný zatížil své rozhodnutí vadou dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., pro kterou bylo nutné napadené rozhodnutí zrušit.
29. Přijatý závěr má vliv i na posouzení námítky žalobce o nevyvrácení jeho tvrzení, že na daném místě byla nejvyšší povolená rychlost stanovena dopravní značkou B20a na 60 km/h. Žalovaný při posouzení této námítky dospěl v napadeném rozhodnutí k závěru, že rychlostní limit 50 km/h potvrzuje oznámení o přestupku, přiložená fotodokumentace a schválení úseků měření rychlosti, a že tedy skutkový stav byl spolehlivě prokázán. Pokud ovšem naposledy uvedený podklad, tj. stanovisko Policie ČR, č.j. KRPB-112174-1/ČJ-2018-0600DP/TICH, z něhož žalovaný usuzoval na splnění povinnosti podle § 79a zákona o silničním provozu, není součástí správního spisu, je sada důkazů osvědčující rychlostní limit 50 km/h i nadále neúplná.
30. Co se týká argumentace žalobce k *podkladu 4* (stanovisko Správy a údržby silnic Jihomoravského kraje ze dne 9. 8. 2018 k umístění zařízení pro úsekové měření rychlosti vozidel v k.ú. Vyškov, s koncem platnosti 9. 8. 2020), na tento podklad žalovaný v napadeném rozhodnutí ani neodkazoval. Ostatně žalobce lze přisvědčit, že z tohoto podkladu není zřejmé, co jím mělo být prokázáno. Ve vztahu ke shora vytýkané vadě (nedoložení odkazovaného stanoviska PČR) nemá tento podklad jakoukoli relevanci.

V. Závěr a náklady řízení

31. Krajský soud shledal žalobu důvodnou, napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm žalovaný v souladu s právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) vyžádá stanovisko PČR, na němž zakládá svůj skutkový závěr o naplnění povinnosti dle § 79a zákona o silničním provozu, a toto stanovisko doplní do spisu. Při zachování procesních práv žalobce pak bude moci přistoupit k opětovnému rozhodnutí o odvolání žalobce.
32. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem tvořených zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč, a dále náklady za

zastoupení advokátem za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (sepis žaloby, replika), tedy 6 200 Kč a dva režijní paušály po 300 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 6 800 Kč. Žalobce byl původně zastoupen advokátem, tento zástupce (Mgr. Martin Bartoš) však má ode dne 23. 4. 2024 pozastavený výkon advokacie a žalobce si jiného zástupce nezvolil. Náklady řízení v celkové výši 9 800 Kč je tak žalovaný povinen vyplatit přímo žalobci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 17. září 2024

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně